

BẢNG TIN HÀNG THÁNG SỐ 29

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

A 501(c) (3) Non-Profit Organization Tax ID: 20-0094475

10731 TRIOLA LANE. HOUSTON, TEXAS 77072

DIỆN THOẠI: 713-922-5638 ** EMAIL: datlam1951@yahoo.com

Web Site: www.hoiaihuybienhoa.org

PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 12 NĂM 2005, TẠI HOUSTON, TEXAS

Thành phần Ban Chấp Hành 2003-2005

Ban Cố Vấn

Lễ Nghi và Tương Tế

Ông Lê Văn Năm

Tổng Quát

Ông Lê Văn Trường

Văn Nghệ và Báo Chí

Ông Nguyễn Văn Thịnh

Xã Hội và Văn Hoá

Bà Hà Diệu Minh

Ban Điều Hành

Hội Trưởng

Ông Lâm Sĩ Đắt

Phó Hội Trưởng Nội Vụ

Ông Nguyễn Bửu Lân

Phó Hội Trưởng Ngoại Vụ

Ông Trần Văn Thanh

Thư Ký

Cô Hồ Thị Hạnh

Thủ Quỹ

Cậu Bùi Văn Tuấn

T/B Lễ Vía Đức Ông

Trần Thượng Xuyên

Ông Từ Phước Hạnh

T/B Đại Hội Tân Niên

Ông Nguyễn Văn Ngân

Thông Tin và Liên Lạc

Cô Giã Lê Vân

Điện Thoại: 281-261-5844

Ông Lâm Sĩ Đắt

Tư Gia : 281-933-3127

Cell Phone: 713-922-5638

Xin Quý Vị gọi Cell Phone

Thư Ngỏ

Kính thưa Quý Đồng Hương và Thân Hữu,

Thắm thoát một năm sắp sửa trôi qua. Thêm tuổi đời chồng chất trong khi Vũ Trụ vẫn theo nhịp điệu thời gian tuần hoàn. Mùa Đông thời tiết lạnh khác thường mỗi ngày, mấy ai sinh hoạt được thoải mái, ngoài dịp được nhìn cái đẹp ngày tuyết rơi, trời quê đất khách tuyết trắng ruộng đồng, xa trông rất yên lành, thị thành thì rộn rịp mùa Giáng Sinh.

Từ một nơi ở miền Bắc xứ lạnh, anh Trương Văn Mạnh (Dayton, Ohio) đã hơi âm tình người Đồng Hương, viết thư gửi về Hội và chúng tôi xin được đăng tải và chia sẻ cùng Quý Vị.

“Tôi rất lấy làm cảm phục và xin được ngỏ đôi lời chân thành quý mến đến những Ông Bà, Anh Chị trong Ban Sáng Lập và Ban Chấp Hành của Hội Ái Hữu Biên Hoà đã bỏ công, của và thời giờ để thành hình rất hiệu quả một hội tình thương của người đồng hương đang sống tại nước Mỹ và các nước khác trên thế giới.

Nước Mỹ là một trong những quốc gia tự do, dân chủ, giàu mạnh, mà hầu hết mọi người đang chạy theo sự ganh đua về vật chất, sống rất ít tình thương giữa người và người (cá nhân) và không rảnh rỗi để rời la cà trò chuyện tình cảm như ngày xưa khi chúng ta còn ở lại Việt Nam. Trong một nước có nhiều cơ hội, mức sống hoàn toàn được đo lường bằng vật chất, tiền tài, thành công và danh dự bằng vụ lợi, mà lại có những người chịu khó bỏ thời giờ, tinh thần và công lao dựng nên một Hội Ái Hữu của người đồng hương, nói riêng Biên Hoà, để đem lại chút an ủi, chia vui buồn, viết về những kỷ niệm, văn hoá tinh nhà, nơi chôn nhau, cắt rốn của chúng ta, tôi cảm nghĩ, đó là niềm vui, niềm hạnh diện và là hương thơm hoa Bưởi lan toả gần, xa. Tưởng nhớ lại quê nhà thời tự do vẫn là niềm sung sướng với nhiều cảm nghĩ không bao giờ quên được, nhất là những người đồng hương đã hơn sáu mươi.

Tôi mong sao Hội Ái Hữu Biên Hoà mãi phát triển để mang lại tiếng nói của người dân từng uống nước sông Đông Nai, của những người nam, nữ thuộc vùng đất địa linh nhân kiệt, lúc nào cũng hào hùng, tài trí, hiền thực, hoà nhã và khiêm nhường.

Ngoài những ngày Lễ Vía, Tân Xuân Hội Ngộ, Hội còn là nơi để được các bậc trưởng thượng có nhiều kinh nghiệm sống, các nhà học thức uyên bác, những đồng hương có nhiều thiện chí và sáng kiến, truyền lại cho con cháu mai sau được hiểu về lịch sử và văn hoá quê nhà nói riêng và Việt Nam nói chung.”

Trân trọng kính chào.

Hội Ái Hữu Biên Hoà xin giới thiệu cùng Quý Vị một bài văn rất thâm đậm tình quê, viết về một thời, về những nơi mà bao người thuở đó đã cùng sống trong cảnh khó khăn, khốn khổ nhưng vẫn biểu lộ được khối chân tình cho nhau. Nhân mùa Giáng Sinh năm nay, Hội rất hân hạnh được Dâu Biên Hoà Chị Ngọc Tâm-Nguyễn Phước Huyền Tôn Nữ Thị Sâm đóng góp bài “Mừng Chúa ra đời! Các Soeurs ở đâu?” Hội Ái Hữu Biên Hoà cảm tạ Chị Ngọc Tâm. Kính mời Quý Vị.

Mừng Chúa ra đời! Các Soeurs ở đâu?

Trường Thánh Tâm, Dòng Đức Bà Truyền Giáo Đức Trí Nha Trang.
Trường Phao Lô, Dòng Thánh Phao Lô Biên Hoà.

Một chữ Duyên của Nhà Phật, tôi gắn bó cuộc đời với các Soeurs ở Nha Trang và Biên Hoà.

Các Soeurs Dòng Đức Bà Truyền Giáo Đức Trí Thánh Tâm là những bà thầy đã dạy cho các bạn tôi và tôi những điều đã ăn sâu vào tâm thức tôi: việc học hành, đạo đức và giáo lý là môn chánh của sự dạy dỗ học tập. Cứ đến Lễ Giáng Sinh, bên tai lúc nào cũng được nhắc nhở “*Một lũ các con sẽ ra sao nếu không hát cho đúng nhịp?*” “*Một lũ các con sẽ ra sao nếu không đứng cho ngay ngắn?*” và còn biết bao nhiêu lời “*Một lũ các con ...*” Những lời dạy dỗ của các Soeurs, trong đó có Soeur Saint Luc chỉ đạo chúng tôi chuẩn bị tập duyet ca hát. Đến ngày lễ, mặc đồng phục áo đầm trắng, quần ngắn thun bó đùi, tay cầm nến, các Soeurs dẫn một lũ những thiên thần ngây thơ trong trắng đến Nhà Thờ Núi Đá Lớn hát vang, mừng Chúa Hai Đồng ra đời. Và năm nào cũng vậy. Nếu còn học ở trường thì còn được làm Thiên Thần mừng Giáng Sinh. Rồi theo thời gian, các thiên thần ấy đã ra ngoài đời, vương bụi trần gian. Làm việc, lập gia đình, tản mác bốn phương, tám hướng.

Thoáng qua trường cũ thăm, một số các Soeurs đã đổi đi nơi khác, một số khác lớn tuổi an phận trong Nhà Dòng, ít tiếp xúc. Và trường các Soeurs vẫn đều đặn đào tạo các học sinh, năm này qua năm nọ. Sau ngày 30 tháng 4, có dịp về thăm, trường không còn nữa! Chúng tôi, học trò cũ nuối tiếc và buồn chi lạ ... Các trò Thánh Tâm bồi hồi nhắc lại kỷ niệm xưa, không biết các Bà Thầy lưu lạc nơi nào? Ai còn ai mất? Không có trường để mà viếng thăm, không còn nhà các Bà Thầy để mà thăm viếng. Hỏi ai đây? Bắt đền ai đây để đòi lại mái trường xưa và Dòng của các Soeurs?

Đến mùa Lễ Giáng Sinh, một lũ các con .. những thiên thần ngày xưa, ngây thơ, trong trắng nay theo thời gian bị giòng đời vật cho te tua, rách nát tâm hồn, rụng cánh thiên thần tả tôi, tôi tả, ba chìm bảy nổi, chín cái lênh đênh. Eo ôi! Các Soeurs mà gặp lại, tội nghiệp các Thiên Thần của các Soeurs, bây giờ biến thành những Bà Chằng, những Bà Ba Bị... tội lỗi đây người.

Các con thật cần và rất cần lời dạy dỗ khuyên răn của các Soeurs lắm đó!

Chịu ảnh hưởng dạy dỗ của các Soeurs từ nhỏ nên khi lập gia đình, tôi gởi con tôi vào Dòng cho các Soeurs chỉ dạy. Sau 30-4-75, các trường Dòng không được phép dạy học nữa, nên các Soeurs phải dạy “chui” “để mà sống. May mắn cho tôi, con trai tôi được Soeur Marie du Christ, Dòng Phao Lô Biên Hoà, khai tâm vỡ lòng và dạy cháu liên tiếp hơn 5 năm mới chuyển qua trường Nguyễn Du; những khi hết giờ học, bước sang bên kia đường để các Soeurs dạy tiếp.

Đất nước chịu nhiều khó khăn sau ngày “giải phóng”. Riêng tôi, ngoài gia đình bên chồng, tôi thật biết ơn cảm nhận tình thương của các Soeurs Dòng Phao Lô Biên Hoà. Những lúc đau thương, buồn tủi ngoài đời làm tôi xuống tinh thần, các soeurs đã an ủi, ưu ái dành cho tôi rất nhiều.

Thương Mẹ Bê Trên, lớn tuổi, ốm đau, Dòng nuôi một đàn dê để lấy sữa bồi dưỡng cho Bà Nhất. Nghe Ba chồng tôi bệnh, Bà cho mang ít sữa cho Ba tôi uống. Hoạn nạn mới rõ chân tình! Dòng có trồng hai cây xoài mù phía sau, khi nào có trái, các em mồ côi do Dòng nuôi dưỡng xúm nhau ra hái và mang xuống cho gia đình tôi đầy cả bao cát. Mùi vị trái xoài mù ngọt, đậm đà tình người vẫn còn lưu luyến mãi nơi tôi.

Một hôm tôi đạp chiếc xe xập xệ trên đường từ chợ về nhà gặp Bà Nhất, tay che dù đang rào bước về Dòng sau khi đi thăm bốn đạo. Tôi ngừng xe lại, nói với Bà Nhất: “Leo lên con chở Bà Nhất về cho. Trời nắng gắt quá Bà đi bộ mệt lắm!” Bà Nhất gật đầu, túm trước túm sau chiếc áo dòng trắng và lóng ca lóng cóng leo lên ngồi ở phía sau chiếc xe đạp của tôi. Một tay Bà cầm dù che nắng cho tôi, tay kia Bà ôm tôi thật chặt. Tôi ì ạch với chiếc xe đạp từ đầu chợ Biên Hoà và cuối cùng cũng về đến Dòng. Đến nơi các Soeurs quá là sợ, bảo sao Bà Nhất không đi cyclo, gan quá vậy, để Mẹ Bé Hoàng, ốm tí teo, chờ như vậy, rùi té thì sao? Bà vừa cười vừa nói: “*Chúa độ, không sao cả!*” Lúc đó tôi mới hoảng hồn! Bà Nhất đã lớn tuổi, yếu lắm, xương cốt rất giòn và dễ gãy. Đúng là tôi điếc không sợ súng!

Chúa ơi! Lần sau con không dám chở nữa. Gặp Bà Nhất đi bộ về từ xa tôi đã kêu cyclo mời Bà Nhất lên xe về Dòng. Ngày Bà Nhất mất, tôi đã đi xa, tôi nhờ các Soeurs xin một lễ, cầu nguyện cho Bà Nhất về bên Mẹ Maria hưởng Nhan Thánh Chúa. Nói tiếp Bà Nhất, Soeur Aimée là Mẹ Bê Trên của Dòng và mới đây Mẹ Bê Trên Aimée đã về Dòng ở Đà Lạt. Vì trong Dòng có 2 Soeurs đều mang tên Marie nên Soeur Marie du Christ được Bà Nhất đặt cho tên là “Ma Ri.” Mẹ con tôi gắn liền với “Ma Ri” từ đó. Nếu đến Dòng là các Soeurs biết đi tìm “Ma Ri”, mà đến nhà tôi thì gia đình biết “MaRi” kiếm Cô Ba.

Có một năm, Bà Nhất tổ chức cho cả Dòng đi nghỉ mát ở Vũng Tàu. Má tôi, cùng cô em út và mẹ con tôi được đi theo ké chung các Soeurs. Vậy là có dịp ra ngoài đời nói chuyện thoải mái. Ngồi chung trên bãi biển có hai Soeurs chuyên việc bếp núc cho Dòng và “Ma Ri”. Được dịp, các Bà hỏi chuyện lung tung ngoài đời. Tánh rần rức của tuổi học trò nổi

lên, tôi kể chuyện tiểu lâm cho các Bà nghe, mặt thì cứ tĩnh bơ ra. Lâu lắm, và phải cắt nghĩa các Bà mới hiểu ra và dăm vào người tôi thúi thúi mà nói rằng: “*Lạy Chúa tôi! Sao mà nghĩ ra lắm việc vậy!*” “*Tội lỗi, tội lỗi! Lỗi tại tôi mọi đàng.*” Hai Soeurs nhà bếp rất thích nấu ăn, muốn tôi dạy các món ăn để đãi khách, tôi đâu có biết gì nhiều. Thời gian đó, tôi lo buôn bán bên ngoài nên không có để ý và cũng không có phụ việc bếp núc cho Má chồng, vì có người làm giúp cho Má.

Tôi thích nhất Má tôi làm món **Mắm trứng cá**, món ăn rất quý mà lúc đó tôi không biết trứng cá khó kiếm, nên chỉ cho hai Soeurs. Hai Soeurs lấy giấy cẩn thận ghi chép lại lời chỉ dẫn của Cô giáo “mắc dịch” này. “*Con thấy Má con dặn mấy Chị Bếp, khi làm cá lóc thì giữ lại ít trứng. Vì nhà hàng nên số lượng trứng cá rất nhiều. Má con lấy trứng cá ra ướp với muối hầm rang, nhận vào keo, đem phơi nắng cho đến khi mắm chín. Xé trứng mắm ra, trộn chung với ớt, tỏi, chanh, đường cho vừa ăn. Ăn kèm với thịt luộc, rau sống, bún thì ngon tuyệt cú mèo.*” Rồi tôi nuốt nước miếng, hít hà kêu ngon mà cay quá. “*Soeurs ăn xong chén bún mắm trứng con đãi rồi đó nghe!*” Vậy là có màn véo cánh tay tôi, la oái oái. Hai Soeurs nói: “*Thôi đừng tả nữa, bao nhiêu trứng cá mới đủ để làm mắm vậy?*” Tôi ngọng luôn, lúc đó tôi mới nghĩ là Soeurs lấy trứng cá ở đâu ra mà làm mắm để đãi khách!

Thường đến lễ Giáng Sinh, được một cô nhi ghé nhà trao miếng giấy “*Gặp Soeur lúc 7 giờ khi tan lễ xong*” là tôi biết tôi phải chạy lên Dòng phụ bán nước mía cho các bồn đạo đi dự lễ về, nhất là trong dịp này khách rất đông.

Sau 4-75, các Dòng phải tự lực cánh sinh, không được dạy học nên các Soeurs phải bán nước mía phụ thêm chi tiêu cho Dòng, xe nước mía được đặt nơi góc cổng nhà thờ. Tội nghiệp các con chiên! Tan lễ ra, muốn giúp Dòng, họ uống nước mía giúp các Soeurs, uống chưa hết ly này đã kêu thêm ly khác. Trời tháng 12 lạnh lạnh, uống tới đâu là lạnh run tới đó. Nhìn những cặp tình nhân môi run run tưởng chừng như đang cầu nguyện xin Ông Trên cho họ sớm được nên duyên vợ chồng. Và lại nhìn bác gái, uống ly nước mía xong tay chân run lia lịa, ai ngó thì cứ làm như nhíp lung tung cho muỗi bay. “*Vui mà! Chúng ta rán giúp cho các Soeurs vậy!*”

Lại một Giáng Sinh nữa trên đất khách quê người.

Các Soeurs Thánh Tâm! Những Bà thầy đã dạy dỗ tôi, ai còn ai mất?

- *Hồng Ân Thiên Chúa Ba Ngôi, cầu xin được hưởng trọn vẹn.*

Các Soeurs Dòng Phao Lô Biên Hoà! những Trinh nữ kính mến.

- *Cầu xin được hưởng bao la sự bình an Nhan Thánh Chúa Hải Đông.*

Ngày xưa các Thiên thần ngây thơ trong trắng dự Lễ mừng Chúa Giáng Sinh nơi Hang Đá.

Ngày nay các Thiên Thần rụng cánh tả tôi, tôi tả, tội lỗi đầy người.

- *Xin các Soeurs một sợi dây dừa thông xuống kéo giúp cho lũ các con biết sẽ ra sao ngày mai khi còn vươn vãn tình đời đầy nghiệp chướng.*

- **Cầu xin và cầu xin!**

- **Được chăng một lời ước nguyện này!**

Lạy Chúa, con là người ngoại đạo

Houston, 24 tháng 11, 2005

Ngọc Tâm-Nguyễn Phước Huyền Tôn Nữ Thị Sâm

Lời Cảm Tạ

Ban Lễ Vía Đức Thượng Đẳng Thần Trần Thượng Xuyên xin chân thành cảm tạ Quý Bậc Trưởng Thượng, Quý Quan Khách, Quý Cơ Quan Truyền Thông, Tuần San Báo Đẹp, Quý Đồng Hương và Thân Hữu Biên Hoà hiện đang ở tại Houston, Texas hay khắp nơi xa, gần, đã đến tham dự và đóng góp tiền, lễ vật cũng như công đức cho Lễ Vía Ông.

Chúng tôi xin được hết lòng cảm tạ Quý Đồng Hương và Thân Hữu ở Hoa Kỳ, Canada, Âu Châu, Úc Châu, và Việt Nam đã gởi tiền và lễ vật về, trước đóng góp vào phần tổ chức ngày lễ, sau có dịp tạ ơn đền vị Thần Hoàng Biên Hoà nhân ngày Lễ Vía Đức Thượng Đẳng Thần Trần Thượng Xuyên được tổ chức vào lúc 11 giờ sáng Chủ Nhật 20 tháng 11 năm 2005 tại Sharptown Community Center, 6600 Harbor Town Drive, Houston, Texas 77036.

Sự hiện diện và tấm thịnh tình giúp đỡ cao quý của tất cả Quý Vị đã mang lại thêm phần sung túc lễ vật và long trọng cho buổi lễ. Hơn thế nữa, Quý Vị đã tạo nên niềm khích lệ lớn lao cho toàn thể Quý Ông Bà, Anh Chị Em, Con Cháu góp phần trong Ban Tổ Chức.

Kính xin Quý Vị vui lòng bỏ qua những sự sơ xuất trong ngày lễ và rộng tình góp ý kiến xây dựng để những lần tổ chức về sau sẽ dần được hoàn hảo hơn. Trong tinh thần biết ơn và tưởng nhớ đến bậc tiền nhân đã có công khai phá và tạo dựng nên miền đất Biên Hoà, chúng tôi với niềm ước muốn thiết tha mong được sự đóng góp cũng như gặp lại Quý Vị vào ngày Lễ Vía Đức Ông tháng 11, năm 2006.

Trân trọng kính chào.

Hội Ái Hữu Biên Hoà

Ban Lễ Vía Đức Thượng Đẳng Thần Trần Thượng Xuyên

Từ Phước Hạnh, Trưởng Ban.

Chúc Mừng

Nhận được hồng thiệp vào ngày 12 tháng 11 năm 2005 của Đồng Hương Ông Lê Văn Trường (Một trong những Sáng Lập Viên, Cựu Hội Trưởng, Thành Viên trong Ban Cố Vấn Hội Ái Hữu Biên Hoà, Houston, Texas) báo tin làm Lễ Thành Hôn cho út Nam cậu Lê Minh Trí đẹp duyên cùng cô Nguyễn Thị Đăng Châu, trưởng nữ của Ông Bà Nguyễn Hồng Đăng (Sài Gòn, Việt Nam), vào ngày 19 tháng 11 năm 2005 tại Sài Gòn, Việt Nam. Hội Ái Hữu Biên Hoà, Houston, Texas chân thành chúc mừng hai họ Lê & Nguyễn có được dâu hiền, rể quý, thân chúc hai cháu Minh Trí và Đăng Châu trọn đời hạnh phúc bên nhau.

Những Tấm Lòng Vàng

Sau đây là danh sách Quý Đồng Hương và Thân Hữu, Quý Quan Khách, Quý Cơ Quan Truyền Thông và Báo Chí ủng hộ và đóng góp vào Lễ Vía Đức Ông năm 2005:

Tiền Mặt và Ngân Phiếu: Hội Ái Hữu Biên Hoà (Houston, TX) \$200 dollars, Bà Trần Châu (San Jose, CA) \$500 dollars, một vị ân danh ủng hộ tiền quay Video, Anh Chị Nguyễn Văn Lợi và Thân Ngọc Mai (Garden Grove, CA) \$200 dollars, Anh Lâm Sĩ Đắt (Houston, TX) \$100 dollars, Ông Lê Văn Trường (Houston, TX) \$50 dollars, Anh La Minh (Seattle, WA) \$50 dollars, Cô Duy Nghi (Houston, TX) \$50 dollars, Anh Nguyễn Văn Ngân (Houston, TX) \$100 dollars, Anh Nguyễn Liễu (Houston, TX) \$50 dollars, Chị Lan Nguyễn (Houston, TX) \$20 dollars, Bà Liêng Nữ Trung (Anaheim, CA) \$20 dollars, Bác Tổng Đình Bắc (Austin, TX) \$50 dollars, Anh Lưu Phước (Sugarland, TX) \$50 dollars, Bác Lê Văn Năm (Houston, TX) \$50 dollars, Chị Nguyễn Thị Bạch Liêng (Sunnyvale, CA) \$30 dollars, Anh Lưu Huệ (Chicago, IL) \$20 dollars, Anh Trương Văn Mạnh (Kettering, OH) \$25 dollars, Bác Trần Quốc Bửu (Bornel, France) \$50 dollars, Anh Thái Lâm Nghĩa (Peria, IL) \$50 dollars, Anh Trần Ngọc Thạch (Houston, TX) \$100 dollars, Nhạc sĩ Bằng Giang (Duluth, GA) \$100 dollars, Anh Chị Hạc Huyền và Thương Việt Nhân (Olney, MD) \$20 dollars, Anh Trần Văn Ngọc (Forth Worth, TX) \$30 dollars, Chị Nguyễn Thị Ngọc Tảo (Riverside, CA) \$20 dollars, Gđ. Lý Nguyên (Michigan) \$50 dollars, Gđ. Lý Hữu Tài (Manchester, England) \$50 dollars, Anh Trần Đức (Vạn An Đường) (Dallas, TX) \$50 dollars, Gđ. Mai Văn Xinh (Houston, TX) \$40 dollars, Chị Trương Ngọc Hương (Thuy Sĩ) \$20 dollars, Anh Lê Văn Yên (Houston, TX) \$50 dollars, Anh Chị Lý Thu Cúc & Nguyễn Thanh Hùng (VA) \$50 dollars, Anh Từ Văn Khải (IL) \$20 dollars, Chị Từ Liên (IL) \$20 dollars, Bác Trương Hiệp Khánh (Houston, TX) \$20 dollars, Anh Nguyễn Thành Long (Houston, TX) \$50 dollars, Bà Trần Văn Láng (Houston, TX) \$60 dollars, Anh Hoàng Lê Xuân Vũ (Cypress, TX) \$30 dollars, Bác Nguyễn Thị Mai (Houston, TX) \$20 dollars, Chị Phùng Minh Nguyệt (Wesminster, CA) \$20 dollars, Chị Nguyễn Thị Thu Vân (Austin, TX) \$50 dollars, Chị Võ Thị Túy (Houston, TX) \$50 dollars, Anh Trần Thanh Hùng (Houston, TX) \$40 dollars, Chị Võ Kim Ngân (Houston, TX) \$20 dollars, Gđ. Từ Thanh Vân (IL) 20 dollars, Gđ. Tăng Tú (Houston, TX) \$20 dollars, Anh Diệp Kỳ Quang (Pearland, TX) \$50 dollars, Anh Trần Văn Hùng (Houston, TX) \$20 dollars, Chị Hồng Bạch Ledford (Houston, TX) \$20 dollars, Gđ. Ngô An & Huyền (Houston, TX) \$50 dollars, Anh Đào Công Sơn (Houston, TX) \$50 dollars, Chị Từ Kim Anh (Holland) \$30 dollars, Chị Từ Kim Thành (Cypress, TX) \$20 dollars, Anh Vương Lộc Nhân (Plano, TX) \$50 dollars.

Lễ vật: Siêu Thị Đồng Khánh (Harvey, LA) 01 con heo quay, Ông Giã Bội (Biên Hoà, VN) 01 con heo quay, Anh Từ Phước Hạnh (Houston, TX) 01 con heo quay, Anh Nguyễn Văn Đức (San Antonio, TX) 01 con heo quay và 20 ổ bánh mì, Bác Trần-thượng Thủ (Houston, TX) 01 mâm cơm chay, Bác Lý Kiều (Houston, TX) 01 mâm bánh bao ngọt và 01 thùng quýt, Bác Thái Thị Sanh (Seattle, WA) 01 mâm bánh bao mặn và 01 thùng quýt, Anh Huỳnh Phước Hải (Houston, TX) 01 mâm ngũ quả, Anh Nguyễn Bửu Lân (Houston, TX) 02 chục bông huê, Anh Trần Văn Thanh (Houston, TX) 04 chậu bông cúc, Bà Hà Diệu Minh (Houston, TX) nhang đèn và kim hoa, Chị Ngũ Ánh Vân (Houston, TX) 02 mâm xôi, Bác Vương Tô (Houston, TX) mì xào chay, Anh Chị Tiến & Vân (Houston, TX) chả lụa, bánh bò, rượu cúng và chè nhân nhục, Anh Lâm Thông Huyền (San Jose, CA) 01 thùng sản phẩm thủ công nghệ bán gậy quỳ, Gia đình Cô Tư Thanh (Tuyệt Hồng) (Fresno, CA) 01 mâm xôi lá cẩm, Gia đình Huỳnh Công Chúc (Fresno, CA) 01 mâm Cơm Hoàng Hậu, Gia đình Võ Đoàn Hồng (Houston, TX) 01 mâm xôi vò, 01 khay sương sa lá dứa, nước mắm, 01 khay đồ chua, dưa chuột, Gđ Từ Liên (IL) 02 mâm bưởi, Gđ. Từ Kim Anh (Holland) 02 mâm hồng dòn, Cô Hồ Thị Hạnh (Houston, TX) 01 mâm thịt bò nướng lá lốt, Chị Diệp Kỳ Quang (Pearland, TX) chè và dưa chua, Chị Võ Thu Hương 01 thùng lê, 01 mâm xôi vị, Anh Chị Hoàng Mai Đạt (Westminster, CA) 10 quyển sách “Biên Tà Tà” và 10 quyển “Giữa Hai Miền Mưa Nắng” bán tặng quỹ Hội và Lễ Vía Ông.

Công Đức: Tất cả Quý Vị trong Ban Tổ Chức: Ban Lễ Nghi, Ban Tiếp Tân, Ban Khánh Tiết, Ban Âm Thực, Ban Âm Thanh và Quý Vị ân danh đã phụ giúp mọi việc cần thiết trong ngày lễ. Anh Chị Trần Minh Tâm và Trần Kim Vy (Báo Đẹp) đăng thông báo Lễ Vía Đức Ông, Anh Vân quay Video, Anh Trần Văn Thanh lo âm thanh, Anh Ngô An lo đèn pha, Anh Hân giúp đóng khung gỗ treo cờ và hình ảnh, Anh Tiến và con Anh Trần Minh Tâm lo chụp hình, quay phim.

Danh sách trên đây được đăng tải đầy đủ, nếu như có phần nào thiếu sót xin Quý Vị tha thứ và bỏ tước cho. Cảm tạ.

PHỤ BẢN BẢNG TIN HÀNG THÁNG SỐ 29 **PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 12 NĂM 2005 TẠI HOUSTON, TEXAS**

Hội Ái Hữu Biên Hoà hân hạnh được giới thiệu đến Quý Vị một bài viết về tài đức của một bác sĩ, một nhân vật Biên Hoà, một người đã từng đem hết tâm sức của mình ra phục vụ đồng bào cho đến những ngày cuối cùng của đời mình. Bài tham khảo này được biên soạn bởi Đồng Hương Anh Nguyễn Kim Lộc với sự hợp tác của Đồng Hương Cô Lê Thị Lộc và Quý Đồng Hương Thân Nhân của Bác sĩ qua phần tài liệu. Hội chân thành cảm tạ quý ân nhân trên đã đóng góp nên bài tham khảo này. Kính mời Quý Vị.

THƯƠNG TIẾC CỐ BÁC SĨ TÔ DƯƠNG HIỆP (1935-1973) **GIÁM ĐỐC BỆNH VIỆN TÂM THẦN BIÊN HOÀ (1971- 1973)**

Cách đây không lâu, tôi có dịp trình bày về Bác Sĩ Nguyễn Văn Hoài, người Việt Nam đầu tiên được bổ nhiệm làm Giám Đốc Dưỡng Trí Viện Biên Hoà vào năm 1947 (thời kỳ Pháp thuộc). Ông đã bỏ ra nhiều công sức và tài trí trong việc chữa trị người điên loạn và xây dựng cơ sở vật chất nơi đây. Hôm nay, có một đồng hương xứ Bưởi mến mộ tài đức của một bác sĩ từng giữ chức vụ Giám Đốc Dưỡng Trí Viện Biên Hoà từ năm 1971 đến 1973 và yêu cầu tôi chấp bút theo lời kể chuyện của cô.

Cô Lê Thị Lộc là một cựu học sinh Trường Trung Học Ngô Quyền Biên Hoà (1968-1974). Cô kể, khi còn là học sinh trung học, cô rất mến cô giáo dạy môn việt văn của mình, nên thường đến thăm cô tại nhà riêng, trong cư xá Dưỡng Trí Viện Biên Hoà, vào những ngày lễ hoặc ngày cuối tuần và hân hạnh được biết chồng của cô giáo của mình là một bác sĩ, đang giữ chức vụ Giám Đốc Bệnh Viện Tâm Thần Biên Hoà. Cô quý mến ‘thầy’ từ đó và dần dà kính phục ‘thầy’, bởi ‘thầy’ rất hiền lành, một con người giàu lòng khoan dung và đức độ.

‘Thầy’ tên **Tô Dương Hiệp** là một bác sĩ thông minh, tài trí, liêm khiết, tận tụy và yêu nghề. Thân nhân của những người bệnh thường khen ‘thầy’ chẩn đoán chính xác, kê toa đúng thuốc, trị liệu đúng bệnh, giúp cho bệnh nhân sớm thuyên giảm cơn đau, phục hồi sức khoẻ ..., bác sĩ Hiệp còn chuyên về khoa tâm lý, đã từng giúp cho nhiều người bệnh tâm thần sớm bình phục, trở về cuộc sống bình thường và sống đời đáng sống.

Dân trong thành phố Biên Hoà rất thương mến bác sĩ Hiệp và đề nghị bác sĩ mở thêm phòng mạch tư để có dịp giúp cho các bệnh nhân nghèo, nhất là lớp người bình dân sống quanh khu chợ Biên Hoà đang cần sự giúp đỡ của ông, thế là phòng mạch của Bác sĩ Tô Dương Hiệp được khai trương trên đường Hàm Nghi, khoảng ngang quán Tuyết Hồng (Biên Hoà) và phòng mạch của ông luôn luôn đông khách.

Cô Lộc kể với một giọng trầm buồn thương cảm, nhớ tiếc xa xôi về Bác Sĩ Tô Dương Hiệp, một bác sĩ tài đức, lấy Y Đạo làm phương châm chữa trị, lấy tình người làm phương tiện xử thế, tiếp đón bệnh nhân bằng sự niềm nở chân thành. Bác sĩ luôn nói năng nhỏ nhẹ, lễ phép đối với những vị cao niên và đặc biệt quan tâm giúp đỡ những người nghèo. Thật là một cung cách đáng khâm phục, hiếm thấy trong một xã hội đầy áp dục vọng kim tiền. Lời cô kể rất nhiệt tình, lời cuống người nghe, tôi lắng tai, ghi nhận những gì cô muốn gửi gắm để có thể ghi lại một trang về tài ba, đức độ và lương tâm của người thầy thuốc Tô Dương Hiệp.

Cô kể, có một lần, Dưỡng Trí Viện Biên Hoà tiếp nhận một thanh niên bị chứng điên loạn sau khi thi hỏng Tú Tài. Bác Sĩ Hiệp xem qua bệnh lý, ông cho thử nghiệm chuyên môn, ông nhìn vào mắt, ông ngắm dáng đi, rồi ông kết luận chứng điên loạn của thanh niên này chưa đến nỗi nào, nếu áp dụng biện pháp cách ly theo dõi và các biện pháp khác... có thể vô tình làm cho cơn bệnh tăng thêm, ông quyết định cho thanh niên này hưởng một qui chế đặc biệt, ở một nơi có bầu không khí thân thiện, ấm áp, tạo cho người bệnh có cảm giác như đang sống trong một gia đình. Bác Sĩ Hiệp đặc biệt quan tâm thường xuyên lui đến chăm sóc và cho lời khuyên giải hợp lý.

Phương pháp ‘Tâm Lý Trị Liệu’ quả là một phương thức thần diệu đối với những người bệnh tâm thần, chỉ trong một thời gian ngắn, thanh niên này trở lại bình thường và được ông giao trả về cho gia đình. Ông nhận xét thanh niên này có nhiều ý chí thù thắng và đoán y sẽ thành công trên trường đời trong mai hậu.

Trong khoảng thời gian làm Giám Đốc Dưỡng trí Viện Biên Hoà, người ta thấy ông làm việc bất kể giờ giấc, nhiều khi ông làm việc đến khuya, ông nghiên cứu từng loại bệnh trạng: điên vì thất bại trong tình trường, yêu người mà chẳng được người yêu; điên vì thất bại trên đường công danh sự nghiệp; điên vì tiền, điên vì đam mê đồ bát đến độ tài sản chẳng còn; điên vì thi hỏng; điên vì quá sợ hãi chế độ; điên vì quá nghèo mà mơ mộng cao xa; điên vì suy nghĩ quá nhiều về quê hương trong thời lửa loạn...

Mỗi người điên mang một nguyên uỷ khác nhau. Bác sĩ phải làm sao nắm được yếu tố gây bệnh để gỡ lằn cuộn tơ vò trong tâm não họ, nên ngoài việc trị liệu bằng y dược, trấn thống cơn đau thể xác cùng sự rối loạn tâm thần từng cơn bộc phát, bác sĩ còn phải kiên trì chờ cơ hội thuận tiện, hầu cho cơn bệnh ‘uống’ lời phân giải hợp lý hoặc dùng những phương pháp tâm lý khoa học khác, giúp cơn bệnh sớm trở về trạng thái bình thường, tư duy cuộc sống có ý nghĩa và yêu đời.

Nhiệm vụ của bác sĩ chữa bệnh tâm thần rất là ‘căng’, ngoài việc chẩn đoán và chữa trị thể chất, vị bác sĩ phân tâm còn phải nghiên cứu về những biến thiên trong xã hội...Xã hội là cội nguồn của chứng loạn thần kinh. Nếu đất nước có thanh bình, xã hội có tự do và bình đẳng, người dân được an cư lạc nghiệp, sống với tâm hồn thoải mái, không bị nỗi sợ hãi thường trực nào thì chứng bệnh thần kinh rất ít xảy ra, còn ngược lại thì chứng bệnh ‘thần kinh phân liệt’ sẽ đầy rẫy.

Cô Lộc nói rằng cô rất quý mến và vô cùng khâm phục Bác sĩ Tô Dương Hiệp ở những ngày tháng sau cùng của cuộc sống. Sau khi ông phát hiện ông đang mang một chứng bệnh hiểm nghèo, ông cố phấn đấu với bản thân, để giữ được sự bình tĩnh trong sinh hoạt hằng ngày, ông quyết không tiết lộ cho bất cứ ai biết căn bệnh của mình, sợ người thân xuống tinh thần và bạn bè thất vọng, vì ông biết rõ căn bệnh hiểm nghèo này vào thời điểm đó vô phương chữa trị, chỉ có thể làm chậm tiến trình tử vong bằng phương pháp hoá trị liệu hoặc lọc máu của chính mình hoặc máu của người khác tặng hoặc cấy tuỷ sống.. Ông cố tìm đủ mọi thứ việc làm trong lãnh vực chữa trị bệnh nhân làm phương thuốc lãng quên căn bệnh của chính mình trong hiện tại với tinh thần đầy áp nỗi lo âu và một hình ảnh kinh hoàng đang chờ đợi, đó là cái chết đang từ từ đến với ông; ông âm thầm, lòng dằn lòng phải lặng im cho đến hơi thở cuối cùng, vì ông biết chắc nếu có nói ra cũng chẳng ai giúp gì được, kể cả nền y học hiện tại cũng bó tay, nhưng đến một lúc nào đó, ông không thể giữ lặng im được nữa, vì khối ảm ức của sự lặng im quá to, trĩu nặng tâm hồn ông, làm cho tinh thần ông chùn xuống, ông thổ lộ cho gia đình ông biết căn bệnh hiểm nghèo của mình, chứng ung thư máu (leukemia). Bác sĩ Hiệp cảm thấy lòng mình nhẹ đi như vừa được chích một liều thuốc khoẻ. Ông tính táo đề nghị Bộ Y Tế cử người thay thế ông trong chức vụ Giám Đốc Bệnh Viện Tâm Thần Biên Hoà.

Trong khi Bác sĩ Hiệp giữ thái độ thần nhiên đếm từng ngày, chờ đợi tử thần đến viếng... thì gia đình ông bắt đầu lo lắng xót thương ông, cấp tốc đưa ông vào bệnh viện Gia Định và Bộ Y Tế Việt Nam Cộng Hoà quyết định đưa ông qua Thái Lan chữa trị, trong trường hợp còn nước còn tát để cứu một vị bác sĩ tài đức. Mọi thủ tục xuất cảnh được khẩn trương tiến hành, các phần hành liên quan đến việc đưa Bác Sĩ Hiệp qua Thái Lan, được lệnh chạy đua với thời gian với hy vọng đưa Bác Sĩ Hiệp sang Thái Lan càng sớm càng tốt.

Đường như Bác Sĩ Hiệp dự đoán được những gì sẽ xảy ra, nhưng bác sĩ không đủ can đảm từ chối lòng tốt của mọi người thân đang dành cho ông. Bác sĩ vẫn với vẻ mặt thần nhiên, nằm chờ đợi người nhà đem hành lý đến để cùng đi chuyến máy bay qua Thái Lan dự trừ cất cánh vào lúc 10 giờ tối ngày 21-11-1973, nhưng khi chiếc đồng hồ tại bệnh viện Gia Định cũng như những chiếc đồng tay của thân nhân và bè bạn đang đứng chung quanh ông, chỉ 9 giờ 45 sáng cùng ngày thì Bác Sĩ Hiệp trút hơi thở cuối cùng.

Thế là xong, không còn chi nói nữa..., mọi người ngùi ngùi rơi lệ xót thương. Cấp Y Tế có thẩm quyền đề nghị cho mai táng Bác Sĩ Hiệp tại Nghĩa Trang Mạc Đĩnh Chi đường Hai Bà Trưng Sài Gòn, nhưng người nhà của Bác Sĩ Hiệp quyết định đưa Ông về an nghỉ trong khuôn viên Dưỡng Trí Viện Biên Hoà, khu Nghĩa Địa của thế giới người điên, theo lời trần trối **“khi ông sống, ông săn sóc những người điên, ông thương những người điên, ông quyết tâm chữa trị cho họ vì họ là những người đáng thương nhất trên đời, và khi ông chết, ông xin được chôn gần bên họ”**.

Khi nghe cô Lộc thuật đến đây, tôi bỗng nhớ lại câu chuyện Bác sĩ Naôê, nhân vật giả tưởng trong quyển ‘Vô Đẳng Ảnh’ của bác sĩ kiêm nhà văn Nhật Bản Dzyunichi Watanabê và được dịch qua tiếng Việt với tựa ‘Đèn Không Hắt Bóng’, Naôê là một bác sĩ phẫu thuật tài giỏi, cũng mang chứng bệnh hiểm nghèo, chứng ung thư cột sống (mieloma) nhưng tình tiết của hai trường hợp có khác nhau đôi chút. Bác sĩ Kyosukê Naôê là nhân vật giả tưởng, nhật vật tiêu thuyết còn bác sĩ Tô Dương Hiệp là một con người hiện thực; Bác sĩ Naôê nổi tiếng về phẫu thuật tại một bệnh viện tư nhân, còn Bác sĩ Tô Dương Hiệp, giỏi về khoa phân tâm, làm Giám Đốc bệnh viện công, bệnh viện tâm thần, chuyên chữa trị người điên. Hai bác sĩ tự mình phát hiện ra chứng bệnh nan y, một người bị ung thư máu (leukemia), một người bị ung thư cột sống (mielomia). Cả hai người cùng quyết định âm thầm chịu đựng và thần nhiên đợi chờ cái chết, nhưng hai người đã chọn cách sinh hoạt khác nhau trong cuộc sống hằng ngày. Bác sĩ Naôê tìm quên căn bệnh của mình bằng rượu, bằng dục tình và trấn thống cơn đau bằng chất ma tuý, còn Bác sĩ Tô Dương Hiệp tìm quên căn bệnh bằng cách miệt mài trong công việc nghiên cứu, tìm phương cách chữa trị cho những người điên loạn, duy có một điều giống nhau là hai bác sĩ ban đầu cố giữ kín căn bệnh của mình, nhưng sau cùng cả hai đều tiết lộ cho người thân, bác sĩ Naôê thú thật về căn bệnh của mình với cô y tá thân tình tên Norikô mà ông đã âm thầm xem nàng như là người vợ chưa cưới và đang mang thai với ông, và sau cùng ông quyết định chọn cái chết sớm hơn bằng cách tự vẫn, trầm mình xuống đáy hồ Sikôtsu chẳng chịt cành cây bạch dương giữa mùa Đông tuyết giá, còn bác sĩ Tô Dương Hiệp tiết lộ căn bệnh của mình với gia đình, vợ con ông, và chấp nhận một sự sắp xếp đưa ông đi ngoại quốc chữa trị trong thời điểm quá ngặt nghèo và vô vọng, giai đoạn chót của chứng ung thư máu.

Là một thầy thuốc, Bác sĩ Hiệp biết mình hơn hết và gần như ông đoán được sự sắp ra đi vĩnh viễn của mình, nên có lời trần trối với gia đình là xin cho ông được chôn ở khu nghĩa địa của những người điên trong khuôn viên Dưỡng Trí Viện Biên Hoà.

Những tưởng Bác sĩ Hiệp sẽ thực hiện được nguyện ước của mình là xây cất một phòng mạch kang trang tại thành phố Biên Hoà để khám bệnh miễn phí cho những người nghèo, nào ngờ căn bệnh hiểm nghèo đã đến với ông quá sớm làm tan biến niềm mơ ước của ông.

Bác sĩ Tô Dương Hiệp già biệt cõi đời, ở tuổi 38, để lại cho người dân Biên Hoà nhiều thương tiếc. Ông sanh ngày 01 tháng 11 năm 1935 và vĩnh viễn ra đi vào ngày 21 tháng 11 năm 1973 (trùng tháng sanh là tháng 11), gần giống trường hợp thân phụ của ông là nhà văn Bình Nguyên Lộc, sanh từ cùng ngày cùng tháng là ngày 07 tháng 3.

Bác Sĩ Tô Dương Hiệp về miền Tịnh Độ đã hơn ba mươi năm, nhưng đến hôm nay, những nén hương lòng của người dân xứ Bưởi dành cho ông vẫn còn nghi ngút khói.

Bác Sĩ Tô Dương Hiệp gốc người quận Tân Uyên (Biên Hoà) có vợ là một cựu giáo sư dạy môn Việt Văn tại trường Trung Học Ngô Quyền Biên Hoà và bốn người con. Ông là trưởng nam của nhà văn Bình Nguyên Lộc. Tôi không có dịp gặp Bác Sĩ Hiệp một lần nào nhưng tôi vô cùng kính phục Bác Sĩ Hiệp qua trung gian người em gái tôi tên Nguyễn Thị Hiệp ngụ tại khu chợ Biên Hoà luôn luôn khen ngợi Bác sĩ Hiệp là một con người hiền lành, đức độ, có tay phục được, có nụ cười nhiều thiện cảm và luôn mở rộng vòng tay đón tiếp những bệnh nhân nghèo... Do đó, Bác Sĩ Hiệp được nhiều người kính phục và luôn dành cho ông một vị trí trang trọng trong lòng họ, trong số đó, có gia đình Lưu Huệ (cựu Trưởng Ty Lao Động Cần Thơ) gốc người Cù Lao Phố thường đưa con đến nhờ Bác Sĩ Hiệp chữa trị.

Tôi viết bài này theo sự yêu cầu của cô Lộc, một cựu học sinh Trường Trung Học Ngô Quyền Biên Hoà cùng một số đồng người dân xứ Bưởi, đã từng mến mộ tài đức của Bác sĩ Tô Dương Hiệp. Riêng tôi vô cùng thán phục cách hành xử và sức chịu đựng đầy can đảm của Bác Sĩ Hiệp khi phát hiện mình mang chứng bệnh hiểm nghèo như đã nói trên. Xin hãy coi đây là nén hương lòng của tôi, của cô Lê Thị Lộc và một số đồng hương Biên Hoà dâng lên hương hồn Bác Sĩ Tô Dương Hiệp đang phiêu diêu miền Cực Lạc. Nếu gia đình Bác Sĩ Hiệp có vô tình đọc bài viết này, xin thông cảm và thứ lỗi cho tôi nếu có chi tiết nào sai lạc. Trân trọng.

Những Mẫu Chuyện Vui

(Hoàng Mai Đạt biên soạn)

Một Ông Qua Đời, Hai Bà Giành Xác

Nếu có chia sẻ trái tim với nhiều bà, quý ông cũng nên minh bạch trên giấy tờ, tránh trường hợp chết rồi mà vẫn không được yên.

Trong tháng Bảy, 2005, ông John Burrell qua đời tại Fayetteville, North Carolina, hưởng thọ 74 tuổi. Ông từng đi lính, được người ta quen gọi là Trung Sĩ John. Sau ngày ông qua đời, có hai phụ nữ đến nhà quản nhận ông là chồng và đòi quyền an táng. Một bà muốn chôn Trung Sĩ John tại North Carolina. Một bà muốn mang ông về miền Georgia.

Bà Hazelene đã thành hôn với ông vào năm 1954, sanh được 3 con với ông. Bà này chưa bao giờ ký giấy ly dị vào năm 1969 như ông từng nói.

Bà thứ nhì tên là Valerie, tin rằng ông đã ly dị nên thành hôn với ông từ năm 1989. Trung Sĩ John được mô tả là người vui tính, sống thoải mái, quen nhiều phụ nữ. Sự tranh chấp kéo dài cho đến cuối năm mà vẫn chưa được giải quyết. Giám đốc của nhà quản này đã bày tỏ sự bức tức, vì xác nằm tại đây quá lâu. Một luật sư đã dùng chữ “**ngâm dưa muối**” để mô tả nhà quản bị kẹt ở giữa. Giám đốc cho biết thỉnh thoảng vẫn có vụ hai bà giành một ông chồng. Bình thường thì một bà sẽ nhường xác cho bà kia. Trong trường hợp này hai bà không chịu ai thua ai!!

Sinh Hoạt Hội Ái Hữu Biên Hoà, Houston, Texas

- Ngày 9 tháng 11 năm 2005, Hội đã nhận được Thư Kêu Gọi của , tham gia cuộc vận động trung cầu dân ý chọn “Ngày Ty Nạn Việt Nam”, của Cộng Đồng Người Việt Quốc Gia Houston & Vùng Phụ Cận thông báo về chương trình hoạt động để đạt được mục tiêu nêu trên. Cuộc trung cầu dân ý này bắt đầu từ tháng 11, năm 2005 và chấm dứt vào tháng 4 năm 2006. Hội chi loan tin này đến Quý Vị. Muốn biết thêm chi tiết xin liên lạc về địa chỉ sau: CĐNVQG HOUSTON & VPC. P.O. Box 0042. Alief, TX 77411.

- Ngày 13 tháng 11 năm 2005, sau khi được dịp thảo luận cùng một số Đồng Hương và Ban Chấp Hành góp ý về việc tham dự vào chương trình gây quỹ xây cất và thành lập một “Công Viên Di Sản Văn Hoá Việt Nam” tại trung tâm thành phố Houston, Texas, (sau gần 20 năm vận động và tranh đấu của Cộng Đồng Việt Nam Tự Do, trong đó có công lao rất lớn của Ông Bà Dục sĩ Cao Hữu Bá) được tổ chức tại nhà hàng Fu Kim, Downtown Houston, từ 4 giờ chiều đến 7 giờ tối, Ông Hội Trưởng Lâm Sĩ Đất đã gọi điện thoại đến Ban Tổ Chức thông báo Hội Ái Hữu Biên Hoà, Houston, Texas ủng hộ \$1000 dollards. Số tiền này đã được sự ủng hộ của những Đồng Hương và Thân Hữu sau: Cô Hồ Thị Hạnh (Houston, TX), Thư Ký Hội, \$30 dollards, Chị Ngũ Ánh Vân (Cypress, TX) \$50 dollards, Ông Hội Trưởng Lâm Sĩ Đất ủng hộ trước \$500 dollards. Quý Vị có thể liên lạc về Hội để biết thêm tin tức cũng như ghi danh đóng góp. Ngoài ra, Quý Vị có thể liên lạc với địa chỉ sau: Mrs. Nicole P. Cao (Bà Cao Hữu Bá, Đồng Hương Biên Hoà, Thành Viên Ủy Ban Công Viên Di Sản Văn Hoá Việt Nam) 14100 SW Freeway, Suite 300. Sugarland, Texas 77478. Tel.: 281-340-1103, 1-800-965-0274, Fax: 281 340-1150. Web site: www.vnheritageplaza.org

- **Nhắn Tin:** Đồng Hương Lương Văn Đăng (Nhà ở Chợ Đồn, kế bên nhà đèn) muốn nhắn tin cùng thân quyến và bạn bè hiện nay anh đã rời khỏi Los Angeles, California về định cư tại Forth Worth, Texas và ở tại địa chỉ sau: 1421 5th Street. Fort Worth, Texas 76104. Xin được thông tin này mong tìm được những người thân xưa.

- **Thông Báo:** Hội Ái Hữu Biên Hoà, Houston, Texas đã nhận được bài và chuẩn bị đăng: Thầy Phạm Văn Tiêng, Thầy tôi (Bác Dương Ngọc Sum viết), Quê Tôi (Bà Hồ Thị Đạm viết), tuyển tập Thơ Thương Việt Nhân, Stokton chiều thứ Bảy (Anh Hoàng Mai Đạt viết)... Vì bài vở viết về Xuân Bính Tuất khá nhiều, chúng tôi xin cáo lỗi cho sự chậm trễ.

Thông Báo

Ngày Đại Hội Tân Niên Mừng Xuân Bính Tuất Năm 2006

Hội Ái Hữu Biên Hoà trân trọng thông báo và kính mời Quý Đồng Hương và Thân Hữu đến tham dự ngày Đại Hội Tân Niên Mừng Xuân Bính Tuất 2006, để tìm chút tình quê nhà và vui xuân trong khung cảnh hội ngộ Biên Hoà, tổ chức tại: **Địa điểm:** Nhà hàng Ocean Palace trong khu Siêu thị Hong Kong 4 nằm trên đường Bellaire và Boone. **Thời gian:** Ngày thứ Bảy 11 tháng 2 năm 2006 (nhằm ngày 14 tháng 1 Âm Lịch) từ 6 giờ đến 7 giờ tối, Mừng Xuân Đồng Hương và Thân Hữu Hội Ngộ, từ 7 giờ đến 10 giờ tối, Tiệc Tân Niên và Chương Trình Đại Hội Xuân. **Vé vào cửa:** \$20 dollars. **Bàn tiệc:** 10 người. Cơm gia đình sáu món.

Gian hàng Tết: Sản Phẩm Thủ Công Biên Hoà - Trưng bày tranh ảnh Biên Hoà, Cù Lao Phố, Đình Tân Lâm và đặc sản “Xôi Chiên Phồng” - Sách, Tapes, Truyện, Thơ và Quà Xuân.....

Văn nghệ: **Múa lân mừng xuân mới do Đoàn Lân Thiểu Nhi Biên Hoà **Hợp ca và đơn ca mừng Xuân** Đặc biệt với phần trình diễn ra mắt bản nhạc “**Bên Dòng Đồng Nai**” viết về Biên Hoà rất hay do Đồng Hương Nhạc Sĩ Bằng Giang phổ nhạc qua bài thơ của Thân Hữu Thi Sĩ Thương Việt Nhân **Cổ nhạc **Quả lì xì **Xô số **Và nhiều tiết mục khác.....

Vé sẽ được bán đầu tháng giêng và tháng hai năm 2005 xin liên lạc số 218-933-3127 (H), 713-922-5638 (C) (Anh Lâm Sông Đồng), 281-261-5844 (Cô Vân), Email: datlam1951@hotmail.com, datlam1951@yahoo.com,

BẢNG BÁO CÁO TIỀN QUỸ

Tiền quỹ cũ: (được báo cáo trong Bảng Tin Hằng Tháng Số 21, tính từ tháng 3, 2004 đến tháng 4, 2005) = **\$2436.45**

Tiền thu tính từ tháng 5 đến tháng 11, năm 2005.

Tiền giúp Hội bằng ngân phiếu (checks)

*Đóng góp giúp quỹ Hội: **\$4080.00**

(ngân phiếu (checks) và phiếu chuyển ngân (deposits) được chụp lại để giữ làm tài liệu)

Tổng cộng: \$6516.45

Tiền chi tính từ tháng 5 đến tháng 11, năm 2005.

*Tiền Tem và In: \$1840 *Tiền Khai Thuê và Bỏ Túc Hồ Sơ Hội: \$335.00

*Tiền 4 tháng Web Site: \$79.80 *Tiền trả lệ phí dịch vụ ngân hàng 7 tháng: \$105.00

*Tiền giúp dân Việt tị nạn bị kẹt ở Phi: \$100.00 *Tiền giúp nạn nhân bão Katrina: \$200.00

*Tiền giao lại Ban Lễ Vía (Ngân phiếu gửi về Hội nhờ chuyển lại): \$895.00

*Tiền mua bông cho công tác xã hội: \$30.00 *Tiền làm khung gỗ treo hình Cù Lao Phố: \$50.00

*Tiền ủng hộ chương trình xây dựng “Công Viên Di Sản Văn Hoá Việt Nam”: \$1000.00

Tổng cộng: \$4634.80

Tiền Quỹ còn lại \$1881.65

Cảm Tạ

Hội chân thành cảm tạ: **Tặng Quỹ Hội: Đồng Hương:** Chị Carly Trịnh (Chicago, IL) \$30 dollars, Chị Nguyễn Thị Bạch Liêng, (Sunnyvale, CA) \$50 dollars, Anh Lưu Huệ (Chicago, IL) \$20 dollars, Anh Trương Văn Mạnh (Kettering, OH) \$50 dollars, Bác Trần Quốc Bửu (Bornel, France) \$50 dollars, Bác Lê Văn Lộ (Paris, France) \$100 dollars, Anh Ngô Tấn Phước (Seattle, WA) \$ 30 dollars, Chị Ngũ Ánh Vân (Cypress, TX) \$50 dollars. **Tiền mua tem:** Bác Tống Đình Bắc \$10. **Biên soạn:** Anh Lâm Hoàng Biên. **Án Loát:** Ông Dương Văn Chí (CompuNet) tính nửa giá tiền. **Phát Hành:** Bác Trần-thượng Thủ và Cô Đỗ Hà Trung Trang.

Lời Tường Trình

Kính Thưa Quý Đồng Hương và Thân Hữu,

Mỗi tháng Hội gửi đến tất cả chúng ta, hiện đang sinh sống ở Hoa Kỳ khoảng 450 bảng tin, Canada, Âu Châu, Úc Châu và Á Châu khoảng 30 bảng tin. Mỗi tháng tiền in bảng tin là \$70 (được tính nửa giá tiền). Tiền tem 40 cents x 450 = \$180.00. Tiền tem 80 cents x 30 = \$24.00. Như vậy chi phí hơn kém \$274.00, chưa kể phần biên soạn, phát hành, in thêm bảng tin để gửi đến những địa chỉ mới.... Số tiền này đã được chi qua quỹ hội và sự bảo trợ của Ông Lâm Sĩ Đất.

Đến nay chúng ta có được 29 số và đang phát triển mạnh. Với tinh thần bất vụ lợi và một lòng yêu mến quê nhà, chúng ta đã hy sinh công của để tạo dựng nên Bảng Tin Hằng Tháng làm nhịp cầu giúp người Biên Hoà gần gũi người Biên Hoà hơn, tình cảm của người đồng hương xa xứ được gắn bó hơn. Thời gian qua, Quý Vị đã ủng hộ tiền, bài vở và ý kiến giúp Hội, nhờ đó Hội được làm công việc nêu trên. Con số chi hơn kém \$3300 cho một năm dành cho Bảng Tin là số tiền khá nhiều. Sự phát triển lâu dài Bảng Tin không dựa vào một cá nhân nào, mà cần những tấm lòng vàng của Quý Vị.

Lời tường trình này, thể theo lời của một số Quý Vị, chúng tôi xin được viết ra, hầu giải đáp và bày tỏ rõ ràng sự thành hình Bảng Tin Hằng Tháng và mong mọi được sự ủng hộ của Quý Vị. Chân thành cảm tạ.